

Arrest

nr. 220 624 van 30 april 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HENDRICKX
Marcel Broodthaersplein 8/5
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HERMANS *loco* advocaat A. HENDRICKX en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 29 juni 2016, verklaart er zich op 1 juli 2016 vluchteling.

1.2. Op 20 november 2017 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en Pashtoun te zijn. U bent geboren en getogen in het dorp Zahidabad, gelegen in het district Mohammad Agha van de provincie Logar en u verklaart bij aankomst in België ongeveer 17 jaar oud te zijn. Uw vader werkte als landbouwer op zijn eigen gronden. Zelf ging u niet naar school maar bleef u thuis, waar u uw moeder hielp in het huishouden. Ook bracht u soms thee naar uw vader op het veld. U kwam in de problemen doordat uw broer A.Z. voor de Amerikanen werkte. Toen de taliban lucht kregen van zijn werk, maanden ze hem aan om te stoppen met dit werk. Uiteindelijk verdween uw broer. Ofwel werd hij ontvoerd door de taliban ofwel overkwam hem iets anders. Na de verdwijning van uw broer, kwamen de taliban nog eens langs om hem te zoeken. Toen ze vernamen dat hij vermist was, werd duidelijk dat de taliban uw medewerking wilden. Uw vader besliste dat u naar het buitenland moest vluchten. U verliet Afghanistan rond 10 saur 1395 Afghaanse Kalender (AK), 29 april 2016 Gregoriaanse kalender (GK). U diende een asielaanvraag in in België op 1 juli 2016.

In het kader van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: drie originele werkbades van uw broer, uw originele taskara, een kopie van de taskara van uw vader, een originele oude taskara van uw vader, twee originele dreigbrieven van de taliban en de originele briefomslag waarmee deze documenten u werden opgestuurd.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS dd. 31 oktober 2017, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk maakte afkomstig te zijn van het dorp Zahidabad, gelegen in het district Mohammad Agha van de provincie Logar.

Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde leeftijd. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend op datum van 28 juli 2016 door de dienst Voogdij betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2,2°, 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Programmawet van 24 december 2002 gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test aan dat u op 14 juli 2016 zeker ouder bent dan 18 jaar, waarbij men zegt dat 21,3 jaar een minimum leeftijd is. Aan de hand van dit onderzoek werd uw geboortedatum bijgesteld van 29 maart 2000 naar 29 maart 1995. Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. Uit het feit dat u zowel bij uw asielaanvraag verklaarde minderjarig te zijn, tijdens het gehoor op het CGVS na confrontatie met de leeftijdsbepaling door de dienst Voogdij blijft vasthouden aan uw opgegeven leeftijd (CGVS, p. 4) en ook een taskara neerlegt die melding maakt van de leeftijd van 16 jaar op 13/05/1394 AK (04/08/2015 GK) (CGVS, p. 3), blijkt dat u de Belgische asielinstanties op intentionele wijze heeft pogen te misleiden. Deze conclusie tast niet enkel de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen op ernstige wijze aan, maar maakt ook dat er weinig geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van uw taskara.

Bovendien moet worden geconcludeerd dat de door u neergelegde taskara allerminst origineel en authentiek overkomt, waardoor uw geloofwaardigheid inzake uw identiteit een heuse knauw krijgt. Zo is de stempel in de hoofding van de taskara duidelijk mee geprint. Deze stempel bevindt zich ook vreemd genoeg onder de geprinte tekst, daar waar een stempel logischerwijs steeds op een geprinte tekst wordt gedrukt. Dit is ook het geval voor de huidige taskara van uw vader (CGVS, p. 23). Ook al haalt u zelf aan dat dit een kopie van het origineel is, toch is het duidelijk zichtbaar dat de stempel onderaan zijn foto zich onder de tekst en onder de geprinte zwarte basislijnen bevindt. Hoe dit kan is vreemd, gezien een stempel steeds op het eind van een ingevuld exemplaar wordt gezet, ter authenticatie. Deze conclusie wordt versterkt door de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, waaruit blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Deze documenten kunnen op zeer eenvoudige wijze worden nagemaakt of op aanvraag als vriendendienst worden gegeven en er is geen mogelijkheid om er de authenticiteit van na te gaan. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten. Er kan dan ook weinig waarde worden gehecht aan uw taskara en de overige door u neergelegde documenten. Wat uw beweerde herkomst betreft, werd vastgesteld dat uw verklaringen over uw leefwereld niet kunnen overtuigen.

U meent dat u een landbouwzoon bent die amper naar buiten mocht van zijn ouders omwille van de problematische situatie met de taliban in de regio (CGVS, p. 24). Inzake uw landbouwactiviteiten dient vooreerst opgemerkt te worden dat een tegenstrijdigheid werd vastgesteld tussen uw verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en uw verklaringen tijdens het gehoor bij het CGVS. Waar u bij DVZ nog aangaf dat u een landbouwer was op uw eigen grond (Verklaring DVZ dd. 11 augustus 2016, vraag 5), meent u tijdens het gehoor op het CGVS dat u niet op het land werkte (CGVS, p. 7). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, ontkent u uw eerdere verklaringen en meent u dat u het nooit zei en dat er misschien een misverstand was (CGVS, p. 25). Het louter ontkennen van uw eerdere verklaringen doet geen afbreuk aan deze duidelijke tegenstrijdigheid, eens te meer omdat deze verklaringen u bij de DVZ werden voorgelezen in het Pashtou en u aan het begin van het gehoor op het CGVS beaamde dat het interview bij DVZ goed verlopen was en u niets diende aan te passen (CGVS, p. 3). Ermee geconfronteerd dat het eigenaardig is dat een jonge, gezonde man die volgens de leeftijdstest ongeveer 21 jaar was toen hij Afghanistan verliet niet op de velden zou werken, meent u dat u niet op de velden werkte omdat u thuis moest blijven (CGVS, p. 7). Als reden dat u thuis moest blijven, zegt u dat er altijd iemand thuis moest zijn (CGVS, p. 7). U hielp uw moeder met alles wat thuis gedaan moest worden (CGVS, p. 7). Het is best vreemd dat een jonge, sterke man niet op het land zou werken, dit zeker in de overlevingscultuur die zo kenmerkend is voor Afghanistan. U geeft aan dat u geen plan had voor de toekomst toen u in Afghanistan woonde (CGVS, p. 11). Gepeild naar welk werk u voor zichzelf in gedachten had, zegt u dat u er nooit aan dacht (CGVS, p. 11). Dat is wat vreemd voor een jongeman die volgens de leeftijdstest 21 jaar was toen hij Afghanistan verliet. Deze eigenaardige verklaringen omtrent uw activiteiten, wekken het vermoeden dat u uw gebrek aan kennis en vaardigheden wilt verhullen door uw activiteiten als zeer beperkt voor te stellen.

Er werd dan ook vastgesteld dat uw verklaringen over landbouw tekort schieten. U meent dat uw vader een landbouwer was die zijn gronden bewerkte (CGVS, p. 6). U geeft aan dat u af en toe naar deze gronden ging, die op een vijftal minuten wandelafstand van uw huis lagen, om uw vader en de werkers die de gronden van uw familie bewerkten thee te brengen (CGVS, p. 8). Gevraagd om deze werkers te benoemen, zegt u dat het arbeiders waren en dat u ze niet bij naam kent (CGVS, p. 7). Uiteindelijk noemt u één persoon, A. (CGVS, p. 9). Uw kennis stopt bij zijn naam. U heeft er geen idee van waar A. woonde (CGVS, p. 9). Of hij een familie had weet u niet (CGVS, p. 9). Eveneens vreemd is dat u niet kunt aangeven wanneer uw vader extra werkers inhuurde (CGVS, p. 7). Dit is eigenaardig, gezien u ze soms thee ging brengen. Vervolgens blijkt u niet bepaald goed op de hoogte over wat er met het geoogste graan gebeurde (CGVS, p. 9). U meent dat uw vader een deel ervan zou verkopen in het dorp of in Kabul (CGVS, p. 9). U zegt niet te weten waar precies in Kabul uw vader het graan verkocht omdat u niet met hem meeging (CGVS, p. 24). Voor welke prijs hij het graan verkocht, weet u evenmin (CGVS, p. 9). Het antwoord op de vraag wat het zwaarst is, een ser of een charak, moet u schuldig blijven (CGVS, p. 9). Dit is eigenaardig gezien de gewichtseenheid ser vaak gebruikt wordt om het gewicht van graan in uit te drukken. Vervolgens werden er hiaten vastgesteld in uw kennis betreffende wanneer de gewassen op het veld stonden. Gevraagd om in uw eigen woorden te beschrijven wanneer de graanoogst gebeurde, zegt u dat dit in de zomer was (CGVS, p. 9). Dat u aangeeft dat dit in de zomer was, verbaast enigszins en komt ingestudeerd over, gezien u in het begin van het gehoor niet kon zeggen welk seizoen er na de lente komt en zelf aangaf dat u geen informatie over de seizoenen had (CGVS, p. 4). Op de vraag welk seizoen het was toen u Afghanistan verliet, reageerde u door te zeggen dat u het zich niet herinnert, dat u het vergat (CGVS, p. 11).

Dat u zegt niets van de seizoenen te kennen en dat u van het moment waarop u Afghanistan verliet niet het seizoen kunt benoemen, maar dat u wél weet dat graan in de zomer geoogst wordt, wekt het vermoeden dat uw kennis ingestudeerd is. Dit vermoeden wordt bevestigd doordat u niet kunt zeggen wat er nog op de velden gebeurde in de zomer (CGSV, p. 24). Gevraagd naar wat er met de ajuin, eveneens een gewas dat door uw vader werd gecultiveerd (CGVS, p. 7), gebeurde in de periode dat graan geoogst werd, meent dat er geen ajuin is in de tijd van het graan (CGVS, p. 10). Uitgenodigd om u nader te verklaren wat u bedoelt en gevraagd of u bedoelt dat er geen ajuin op de velden staat op het moment dat graan geoogst wordt, zegt u dat u niet op de velden werkte dus dat u het niet weet (CGVS, p. 10). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat ajuin nog in de grond zit op het moment dat graan geoogst wordt. Gevraagd wat er nog op de velden gebeurde in de periode dat ajuin geplant werd, zegt u wederom dat u niet veel informatie heeft omdat u niet op de velden werkte (CGVS, p. 10). Gepeild naar wat er nog op de velden gebeurde in de periode dat mais geoogst wordt, zegt u dat u niets weet over de velden (CGVS, p. 10). Gevraagd naar wat er op het moment van de ajuinoogst nog op de velden gebeurde, zegt u dat u niets weet over cultivatie en velden (CGVS, p. 24). Dat u als enige thuis wonende zoon (CGVS, p. 6) niet beter op de hoogte bent over de landbouwactiviteiten van uw familie, doet de wenkbrauwen fronsen. Zelfs indien u vaak binnen zat en u slechts af en toe naar de velden ging om thee te brengen, dan nog kan verwacht worden dat uw kennis over landbouw niet nagenoeg onbestaande zou zijn. Dat u er niet in slaagt om te overtuigen dat u een landbouwerszoon bent, zet het geloof in uw beweerde herkomst op losse schroeven.

Meer nog, ook over de landbouwgemeenschap in het algemeen blijkt u amper iets te weten. U zegt dat er nog andere landbouwers waren in het dorp, maar dat u niet precies weet wie er landbouwer was (CGSV, p. 7). U geeft aan dat de mensen in uw district graan en ajuin kweekten en dat iedereen verschillende dingen teelde (CGSV, p. 7). Uitgenodigd om te benoemen wat men kweekte, noemt u graan, ajuin en mais (CGSV, p. 7). Gevraagd of er meer gekweekt werd, zegt u dat dat het was (CGSV, p. 8). Nochtans worden er in de landbouwgemeenschap van Mohammad Agha meer gewassen gekweekt zoals aardappelen, bonen, tomaten, druiven, appels, abrikozen, amandelen. Het is dan ook vreemd dat uw kennis stopt bij het noemen van slechts drie gewassen. Dat u niet op de hoogte zou zijn wie in uw omgeving er landbouwer was en dat u niet meer dan drie gewassen kunt benoemen die in Mohammad Agha gekweekt worden, doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering dat u opgegroeid zou zijn in de landbouwgemeenschap Mohammad Agha.

Ook inzake andere aspecten van uw zelfverklaarde beperkte leefwereld legt u povere verklaringen af. U zegt dat er in uw dorp kinderen waren die naar school gingen (CGVS, p. 6). U meent dat deze kinderen in de winter vakantie hadden (CGVS, p. 6). Uw plotse vermogen om zich in seizoenen uit te drukken, verbaast wederom. Dat deze kennis een ingestudeerd karakter heeft, blijkt weer uit de vaststelling dat u er enkel in slaagt de vakantie in de winter te benoemen en de vrije dagen op vrijdag (CGVS, p. 6). Aangemoedigd om nog meer vakanties te benoemen, zegt u dat er soms geen school was als er iets was (CGVS, p. 6). Gevraagd om uit te leggen wat u bedoelt met dat er soms geen school was als er iets was, zegt u dat u niet naar school ging zodat u kan vertellen wat precies (CGVS, p. 6). Het is vreemd dat u iets aanhaalt en er vervolgens niet in slaagt te zeggen wat u bedoelt. Dat het u ontgaat is dat er twee weken vakantie is in de zomer is ook eigenaardig. Dat u er niet in slaagt de vakantieperiodes van de schoolgaande kinderen in uw dorp beter te benoemen, is opmerkelijk.

Verder richt uw fnuikend gebrek aan kennis over de taliban de aannemelijkheid van uw beweerde herkomst compleet ten gronde. Hoewel u het feit dat u van uw ouders binnen moest blijven wijt aan de problemen in de regio en de angst voor de taliban (CGVS, p. 24), slaagt u er geenszins in ervan te overtuigen dat u daadwerkelijk op de hoogte bent van de taliban in uw regio. U zegt dat uw district vol met taliban zat en dat niemand iets tegen de taliban kon doen (CGVS, pp. 20, 21). Dit staat in schril contrast met het feit dat u niet eens de leiders van de taliban kunt benoemen (CGVS, p. 20). Wie van uw dorp bij de taliban was, weet u niet (CGVS, p. 20). Wat de taliban deed in uw district is u een raadsel (CGVS, p. 20). Wat de dorpsouderen van de taliban vonden, is u niet bekend (CGVS, p. 21). Wat de dorpingen van de taliban vonden, weet u evenmin (CGVS, p. 21). Zelfs de mening van uw vrienden over de taliban kent u niet, omdat u nooit met hen over de taliban, sprak (CGVS, p. 21). Gevraagd op welke manier de taliban mensen overtuigen om met hen samen te werken, antwoordt u dat uw broer bedreigd werd omdat hij met de Amerikanen werkte, maar dat u verder niet weet hoe de taliban omgingen met andere mensen (CGVS, p. 21). U geeft nog aan dat u thuis moest blijven van uw ouders omdat de taliban jongens meenamen voor jihad in uw regio (CGVS, p. 24). Gevraagd naar een voorbeeld hiervan, zegt u dat ze niemand voor uw ogen meenamen (CGVS, p. 24). Nogmaals de kans geboden om iets te zeggen over wat u hoorde over iemand die ze meenamen, zegt u dat er geruchten waren, maar dat u niet zag dat ze iemand meenamen (CGVS, p. 25). Dit is weinig concreet en overtuigt niet. Wanneer u dan wordt geconfronteerd met de naam Qari Borhan, nochtans de schaduwgouverneur van de taliban in Mohammad Agha, zegt u deze niet te kennen (CGVS, p. 17). Over Zarghund Sharh zegt u dan weer louter dat het een plaats is en dat u er niets speciaals over hoorde (CGVS, p. 19).

U herinnert zich niets dat er gebeurde (CGVS, p. 19). Het is opmerkelijk dat u niet op de hoogte blijkt dat de opstandelingenbasis van de taliban in Zarghun Shahr tijdens een militaire operatie vernietigd werd in september 2015. Dat u volstrekt niet op de hoogte blijkt over de taliban in uw district terwijl Mohammad Agha erom bekend staat ernstig onder talibaninvloed te lijden, doet een fatale afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst.

Verder werd vastgesteld dat uw verklaringen omtrent de dorpen in uw omgeving tekort schieten. U verklaarde dat u niet naar andere dorpen ging (CGVS, p. 12). U zegt dat u niet de toestemming kreeg om naar andere plaatsen te gaan (CGVS, p. 12). Gezien de leeftijdsteest uitwees dat u 21 jaar was op het moment dat u Afghanistan verliet, is het ietwat eigenaardig dat u nog dusdanig aan het ouderlijk gezag onderhevig was zoals door u geschetst. Gevraagd of u nooit naar een ander dorp ging dan naar Zahidabad, meent u dat u nooit naar ergens anders ging (CGVS, p. 12). Erop gewezen dat u eerder nog aangaf dat u zelf naar het districtcentrum ging om uw taskara te maken (CGVS, p. 3), geeft u toe dat u daar inderdaad geweest bent (CGVS, p. 12). Het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over of u al dan niet andere dorpen in de omgeving van uw dorp bezocht, doet wederom vermoeden dat u uw gebrekkige kennis wilt toedekken. De dorpen Qalaye Molamaaman en Muhmadaan Dag kent u niet, hoewel deze nochtans beide vlakbij het districtcentrum liggen (CGVS, p. 14). U zegt dat u Musayi niet kent, hoewel de grens van dit district behorende tot de provincie Kabul vlakbij uw dorp ligt (CGVS, p. 15). Uitgenodigd om uit te leggen waar het dorp Nyazi ligt, meent u dat het in de omgeving van uw dorp ligt (CGVS, p. 13). Gevraagd om te benoemen wat je passeert als je van de grote weg naar Nyazi zou gaan, zegt u dat u er nooit ging (CGVS, p. 13). Dat u niet kunt uitleggen wat er op weg naar Nyazi, een dorp dat in de onmiddellijke nabijheid van uw dorp, ligt is opmerkelijk. Uit de kaarten toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er een rivier is tussen Zahidabad en Nyazi. Het is dan ook vreemd dat u deze niet vermeldt. Het dorp Narai Kot kent u niet (CGVS, p. 14). Ook dit is vreemd gezien u wel zelf Abazak aanhaalt, dat daar vlakbij ligt (CGVS, p. 12). Van het dorp Kutub Khel meent u dan weer dat u niet weet of het in Zahidabad ligt of ergens anders (CGVS, p. 14). Ook dat is eigenaardig, gezien het dorp Kutub Khel vlakbij Pule Kandahari ligt, waarvan u eerder wel wist aan te geven dat het in de richting van het district centrum lag (CGVS, p. 12). Deze opvallende hiaten in uw kennis omtrent de dorpen in de nabije omgeving van uw dorp doen vermoeden dat u hetgeen wat u wel weet aan studie hebt ontleend. De gebreken in uw kennis over de plaatsen in de onmiddellijke nabijheid van uw dorp zijn een indicatie dat u niet werkelijk daar woonde.

Een ander element dat doet twifelen aan uw beweerde herkomst is de vaststelling dat u niet op de hoogte blijkt van het feit dat er marmer te vinden is in Abazak. U brengt correct aan dat er in Mes Aynak koper gevonden kan worden (CGVS, pp. 19,20). Gevraagd of er iets gevonden kan worden in Abazak, meent dat er daar misschien iets was maar het u er niets over weet en dat het u niet interesseerde (CGVS, p.20). U verwees nochtans verschillende keren spontaan naar Abazak (CGVS, p. 12, 14). Het is dan ook vreemd dat u bij deze vraag niet meteen aan marmer denkt, waarvoor Abazak bekend staat. Dat u niet op de hoogte blijkt over deze rijkdommen die in de bodem van de nabije omgeving van uw dorp aanwezig zijn en ontgonnen worden, ontsieren uw verklaring van Mohammad Agha afkomstig te zijn.

Daarenboven dient ook uw onvermogen om zich incidenten voor de geest te halen die hebben plaatsgevonden in Mohammad Agha aangestipt te worden. Hoewel u zoals eerder uiteen gezet aangaf dat u veel thuis was, maakt u er ook gewag van dat u wel eens met uw vrienden sprak (CGVS, p. 10). Ook al meent u dat u niet veel buiten kwam, maakt dit duidelijk dat u toch in contact stond met dorpingen en dus verwacht kan worden dat u op de hoogte bent over het reilen en zeilen in uw district. U vermeldt drie incidenten (CGVS, p. 17). Uitgenodigd om meer te vertellen over het incident dat u aanhaalde in het districtcentrum van Mohammad Agha, zegt u dat er een bomontploffing was (CGVS, p. 18). Gevraagd naar waar de bomontploffing gebeurde, meent u dat u er niet was om dat te weten (CGVS, p. 18). U hoorde er ook niet over (CGVS, p. 18). Dat u er niet in slaagt om een incident dat u zelf aanhaalt toe te lichten, doet vermoeden dat het om ingestudeerde kennis gaat. Ook wat betreft het incident met de beschoten helikopter dat u aanhaalt (CGVS, p. 17,18), is het opmerkelijk dat u meent dat schooljongens in een helikopter zaten en beschoten werden, maar dat u niet weet om welke reden de jongens in de helikopter zaten (CGVS, p. 18). Dit is vreemd. Aangespoord om meer incidenten te vertellen, meent u dat er veel incidenten zijn maar dat het moeilijk is om ze u allemaal te herinneren (CGVS, p. 17). Nogmaals de kans geboden om recentere incidenten te zeggen, meent u dat u over de grote incidenten vertelde, maar dat er ook kleine incidenten waren (CGVS, p. 18). Gevraagd om hierover te vertellen, zegt u dat u deze vergat (CGVS, p. 18). Het is opmerkelijk dat u zich slechts drie incidenten kunt opnoemen, gezien er in Mohammad Agha vele incidenten gebeurden. Zo was er in augustus 2015 een bekend incident waarbij een zelfmoordaanslag gepleegd werd met een voertuig van de Afghaanse Lokale Politie als doelwit. Er vielen wel 23 gewonden en een dode. Het is vreemd dat u dit niet weet. Zelfs als het CGVS peilt naar een incident waarbij de Afghaanse Lokale Politie betrokken was, blijft u dit antwoord schuldig (CGVS, p. 19). Gevraagd naar een incident met ontmijners, zegt u dat u zich niet zoiets herinnert (CGVS, p. 18, 19).

Nochtans werden in juni 2014 acht ontmijners doodgeschoten werden in de regio van Mes Aynak. Gevraagd naar belangrijke personen die gedood of verwond raakten in uw district, meent u zich niet meer precies te herinneren wie dat precies overkwam (CGVS, p. 19). Dit is opmerkelijk, want er waren veel dergelijke gevallen. Over Saifullah Mujahid zegt u dat u hem niet kent (CGVS, p. 16). Nochtans werd deze persoon, genoemd als de burgemeester van Mohammad Agha gedurende vijf jaar, in 2014 bij een aanval op zijn huis om het leven gebracht. U herinnert zich niet wat Ismatullah, lid van de Afghan High Peace Council overkwam (CGVS, p. 19). Nochtans werd hij doodgeschoten in Mohammad Agha in 2014. Wat Abdul Wase overkwam, weet u niet (CGVS, p. 19). Deze dorpsoudste werd evenwel doodgeschoten nabij uw dorp, Zahidabad, in 2013. Uw geringe kennis over incidenten in Mohammad Agha, verraadt dat dit niet de plaats was waar u woonde voor uw komst naar België.

Vervolgens zetten uw povere verklaringen omtrent bouwwerken in Mohammad Agha de aannemelijkheid van uw herkomst verder op losse schroeven. Het is eigenaardig dat u niet op de hoogte blijkt te zijn van de bouw van een brug in Zahidabad, waarvan werd aangekondigd dat het project vervolledigd was in september 2015. U herinnert zich niets dat gebouwd werd in Zahidabad (CGVS, p. 15). Evenmin herinnert u zich de bouw van een brug in uw district (CGVS, p. 15). Het is opmerkelijk dat u niet op de hoogte zou zijn over de bouw van een brug in uw eigen dorp. Vervolgens zegt u ook dat u zich niet herinnert dat er iets nieuws gebouwd werd in Safid Sang (CGVS, p. 15), hoewel u verschillende keren spontaan naar Safid Sang verwees (CGVS, pp. 12, 17). Nochtans werd daar in 2014 een nieuwe school gebouwd voor meer dan 1500 leerlingen. Dat u wel correct de bouw van elektriciteitsstorens aanhaalt, is niet afdoende om deze opvallende hiaten te compenseren.

Bovendien schaadt uw gebrek aan kennis over de bekende mensen in Mohammad Agha het geloof in uw herkomst uit deze regio. U noemt zelf drie belangrijke personen in Mohammad Agha, waaronder Akter Mohammar. Uitgenodigd om meer over hem te vertellen zegt u dat hij een stammenleider was en dat u niet meer over hem weet (CGVS, p. 16). Het is eigenaardig dat u niet meer over deze persoon die u zelf aanhaalde kunt aanbrengen. Van Abdul Wakil Haqyar meent u verkeerdelijk dat hij de districtschef was, hoewel deze man de positie van politiechef van Mohammad Agha bekleedde in 2014 (CGVS, p. 16). Muhibullah Saleh kent u niet (CGVS, p. 16), nochtans is hij lid van de provinciale raad van Logar sinds 2014 en is hij afkomstig uit uw district Mohammad Agha. De namen Abdul Hameed Hamid en Syed Naeem Agha Sultan doen bij u geen belletje rinkelen (CGVS, p. 17). Nochtans bekleedden beide recentelijk de positie van districtschef in Mohammad Agha. De voormalige gouverneur van Logar, Arsala Jamal, kent u dan weer wel (CGVS, p. 17), maar deze geïsoleerde kennis volstaat niet om de overige gebreken in uw kennis toe te dekken. De vaststelling dat u onvoldoende op de hoogte blijkt over bekende personen in uw district, schaadt de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst.

Vervolgens slaan uw verklaringen betreffende de presidentsverkiezingen in Mohammad Agha met verstomming. Gevraagd naar wat u weet omtrent de presidentsverkiezingen in Mohammad Agha, meent u dat de verkiezingen plaats vonden in de Mohamad Ajan school (CGVS, p. 20). Frappant is dat u niet weet wie de kandidaten waren (CGVS, p. 20). U weet wel dat mensen meer dan een keer gingen stemmen, maar bent er niet van op de hoogte hoeveel keer (CGVS, p. 20). Ook kent u blijkbaar niemand die ging stemmen en hoorde u ook niets over van andere dorpingen (CGVS, p. 20). Het is opmerkelijk dat het u ontgaan zou zijn wie de kandidaten van de presidentsverkiezing waren, hoeveel rondes er precies waren en wat de mening van de dorpingen waren. Dit doet wederom vermoeden dat u zich niet in Mohammad Agha bevond toen deze presidentsverkiezingen plaatsvonden.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Mohammad Agha gelegen in de provincie Logar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Mohammad Agha heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 31 oktober 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Bij het begin van het gehoor werd benadrukt dat het geven dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Er mee geconfronteerd dat er twijfel bestaat over uw beweerde herkomst en dat een negatieve beslissing dreigt, nodigt u het CGVS uit om mee te komen naar uw huis (CGVS, p. 25). Dit overtuigt niet. U oppert ook dat u niet naar school ging zodat u niet veel informatie kan geven (CGSV, p. 25). Dit stelt de conclusie van het CGVS niet in een ander daglicht, gezien veel van de vragen die u voorgeschoteld werden geen schoolse kennis vereisen, maar zaken zijn die ieder dorpsbewoner zou moeten weten. U kreeg de kans om te overleggen met uw advocate, maar ging er niet op in (CGVS, p. 25). U meent dat u alles zei wat er te zeggen was (CGVS, p. 25). Uitgenodigd om nog iets over Mohammad Agha te vertellen wat u weet maar wat u nog niet kon aanbrengen, zegt u dat u alles vertelde wat u wist (CGVS, p. 25). U kreeg nog vijf dagen de tijd om iets te laten weten indien u alsnog uw verklaringen wilde bijstellen (CGVS, p. 26). Hierop zei u dat u bij uw verklaringen blijft en ook na vijf dagen heeft het CGVS geen communicatie van u ontvangen (CGVS, p. 26).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielerlaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer. De documenten die u voorlegt slagen er niet in om voorgaande vaststellingen te wijzigen.

De documenten betreffende uw identiteit werden eerder reeds in de beslissing in vraag gesteld. De drie badges van uw broer en de twee dreigbrieven hebben dan weer geen betrekking op uw beweerde herkomst. De briefomslog toont louter aan dat u post uit Afghanistan ontvangen heeft.

Alle informatie waar het CGVS naar verwees, werd toegevoegd aan het administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de materiële motiveringplicht.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken: een kopie van de taskara van zijn vader met vertaling (stuk 3), een kopie van de partijkaart van zijn vader met vertaling (stuk 4), kopieën van de verblijfskaarten van hem en van zijn vader (stuk 5) en kopieën van de pasjes van zijn broer (stuk 6).

Met een aangetekend schrijven van 11 juni 2018 brengt verzoeker samen met een aanvullende nota de volgende stukken bij: een document gericht aan de autoriteiten van het district Mohammad Agha met vertaling, een kopie van de Pakistaanse “*Proof of Registration*”-kaart van verzoeker en zijn vader en een “*Voluntary Repatriation Form*” van UNHCR inzake zijn vader (rechtspiegingsdossier, stuk 4).

Ter terechtzitting legt verzoeker een kleurenkopie van voormelde “*Voluntary Repatriation Form*” van UNHCR inzake zijn vader, de Pakistaanse “*Proof of Registration*”-kaart van verzoeker en zijn vader, de originele versie van het voormelde document gericht aan de autoriteiten van het district Mohammad Agha en een enveloppe neer (rechtspiegingsdossier, stuk 8).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtspiegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoeker voert aan dat de taliban in Afghanistan hem onder bedreiging wilden verplichten tot medewerking. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden herkomst uit het dorp Zahidabad in het district Mohammad Agha van de provincie Logar om reden dat (i) uit de beslissing van de Dienst Voogdij blijkt dat verzoeker de Belgische autoriteiten bewust trachtte te misleiden door zich jonger voor te doen dan hij is; (ii) verzoekers verklaringen over zijn dagelijkse bezigheden tegenstrijdig en onaannemelijk zijn; (iii) verzoekers verklaringen over de landbouw en de landbouwersgemeenschap in zijn beweerde regio van herkomst tekortschieten; (iv) verzoekers kennis van de taliban in zijn beweerde regio van herkomst

gebrekig is, terwijl hij net een vrees voor de taliban aanvoert; (v) verzoekers verklaringen over de dorpen in zijn omgeving tekortschieten; (vi) verzoeker niet op de hoogte is van het feit dat Abazak bekend is voor het marmer dat er ontgonnen wordt; (vii) verzoekers kennis over (veiligheids)incidenten in zijn beweerde regio van herkomst gebrekkig is; (viii) verzoekers kennis over bouwwerken in het district Mohammad Agha eveneens gebrekkig is, net zoals (ix) zijn kennis over prominenten en over de presidentsverkiezingen in dit district. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verblijf in het dorp Zahidabad in het district Mohammad Agha van de provincie Logar, evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde vervolgingsfeiten die er zich zouden hebben voorgedaan. Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

2.3.2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn eerdere verklaringen zoals afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in zijn verzoekschrift grondig wijzigt. Bij de *“uiteenzetting van de feiten”* in zijn verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

“Verzoeker is in Swabi, Pakistan, geboren in 1999. De maand is niet gekend.

Verzoekers ouders hebben de Afghaanse nationaliteit waardoor verzoeker zelf ook de Afghaanse nationaliteit heeft.

Hij heeft één broer (geen zussen), Z.K., ook van Afghaanse nationaliteit.

Verzoeker heeft zijn hele leven gewoond in Swabi (Pakistan), tot ongeveer een 3-4 maanden voor zijn vertrek naar Europa. In de maanden voor zijn vertrek naar Europa heeft hij in Zahidabad (Afghanistan) gewoond.

Zijn ouders zijn van Zahidabad afkomstig en keerden terug naar Zahidabad met het gezin, omdat zij niet langer een verblijfsrecht kregen in Pakistan.

De taliban is zeer aanwezig in Zahidabad en omstreken. Om die reden, verliet verzoeker de woning in Zahidabad nauwelijks.

Zijn broer werkte (zoals blijkt uit de stukken) voor de Amerikanen en kreeg hierdoor ernstige problemen met de taliban. Op een dag kwam hij niet meer naar huis. Nadien eiste de taliban de medewerking van verzoeker. Daar hij niet hetzelfde lot wilde ondergaan als zijn broer, verliet verzoeker Afghanistan en vroeg asiel aan in België op 1 juli 2016.”

Verder valt in onderhavig verzoekschrift onder meer het volgende te lezen:

“Zijn ouders zijn uit Zahidabad afkomstig en keerden terug naar daar met het gezin, omdat zij niet langer een verblijfsrecht kregen in Pakistan. Omwille van de ernstige problemen met de taliban in zijn regio, verliet verzoeker de woning amper. Hij werkte sporadisch op het land en bleef voornamelijk binnen om zijn moeder te helpen bij huishoudelijke taken. Om die reden was het voor hem ook moeilijk om naburige dorpen te benoemen, details te geven over de landbouwactiviteiten in de regio; daarom was hij ook niet op de hoogte dat er marmer kan gevonden worden in Abazak en kon hij ook geen informatie geven over incidenten in Mohammad Agha, de bouw van een brug, namen van bekende mensen ...”

en:

“Gelet op de stukken, kan niet betwist worden dat verzoeker de Afghaanse nationaliteit heeft en verbleef in Pakistan.

Hij heeft dat op het gehoor CGVS niet durven zeggen. Hij deelt mee dat hij zich niet erg op zijn gemak voelde en zeer veel stress ondervond op het gehoor.”

2.3.2.3. De Raad stelt vast dat aan de door verzoeker voorgehouden identiteit, zijn verblijf als Afghaanse vluchteling in Pakistan en minstens aan zijn verblijf in Afghanistan gedurende drie à vier maanden voorafgaand aan zijn beweerde vertrek naar Europa geen geloof kan worden gehecht.

2.3.2.3.1. Vooreerst heeft verzoeker de Belgische asielinstanties meermaals misleid inzake cruciale elementen voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

Zo werd in de bestreden beslissing reeds terecht vastgesteld dat verzoeker leugenachtige verklaringen aflegde over zijn leeftijd en dat hij hiertoe een taskara voorlegde (zie map 'Documenten' in het administratief dossier). Gelet op de vaststellingen in de beslissing van de Dienst Voogdij (administratief dossier, stuk 9), kan aan zijn op de Dienst Vreemdelingenzaken voorgehouden leeftijd geen geloof worden gehecht, daar verzoeker zich liefst vijf jaar jonger voordeed dan hij in werkelijkheid blijkt te zijn. Bijgevolg dient aangenomen dat de door hem voorgelegde taskara geen authentiek document betreft, aangezien deze taskara zijn beweerde jonge leeftijd bevestigt.

Het voorgaande klemt des te meer daar verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen volhardde in zijn initieel voorgehouden jeugdige leeftijd, zelfs wanneer hij uitdrukkelijk werd geconfronteerd met de vaststellingen in de beslissing van de Dienst Voogdij (gehoorverslag CGVS, p. 4).

In onderhavig verzoekschrift voert verzoeker driemaal (p. 1, 2 en 3) aan dat hij geboren is in 1999. Zijn voorgelegde Pakistaanse "*Proof of Registration*"-kaart (verzoekschrift, stuk 5 en rechtsplegingsdossier, stukken 4 en 8) vermeldt dan weer 1 januari 1994 als geboortedatum. Uit de beslissing van de Dienst Voogdij blijkt dat verzoeker op 14 juli 2016 minimum 21,3 jaar oud was, waardoor zijn geboortedatum werd aangepast van 29 maart 2000 naar 29 maart 1995. Aldus dient vastgesteld dat er in onderhavig asioldossier maar liefst vier verschillende geboortedata circuleren: 29 maart 2000, het jaar 1999, 29 maart 1995 en 1 januari 1994. Dat verzoeker in zijn verzoekschrift bovendien voorhoudt te zijn geboren in 1999 terwijl de stukken die hij ter staving van zijn nieuwe/gewijzigde verklaringen voorlegt, melding maken van een geboortedatum op 1 januari 1994, maakt dat verzoeker kennelijk enkel (nog) meer verwarring brengt betreffende zijn identiteit.

Het voorgaande klemt des te meer daar verzoeker noch op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen enige melding maakte van zijn beweerde verblijf als Afghaanse vluchteling in Pakistan tot drie à vier maanden voorafgaand aan zijn beweerde vertrek naar Europa. In zijn verzoekschrift vermeldt hij dit verblijf in Pakistan plots wel en stelt hij zelfs in Pakistan te zijn geboren. Als verschoning voor zijn eerdere leugenachtige verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar hij voorhield zijn hele leven in het district Mohammad Agha van de Afghaanse provincie Logar te hebben gewoond tot aan zijn vertrek naar Europa, stelt hij in zijn verzoekschrift dat hij zijn verblijf in Pakistan tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet durfde te vermelden, dat hij zich "*niet erg op zijn gemak voelde*" en dat hij "*zeer veel stress*" ondervond tijdens dit persoonlijk onderhoud. Verzoeker kwam in België aan op 29 juni 2016 en zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vond slechts plaats op 31 oktober 2017, dus ruim een jaar later. Verzoeker geeft geen enkel concreet element aan waaruit zou kunnen blijken dat hij op dat moment dermate gestresseerd of zich dermate ongemakkelijk voelde dat hij niet anders kon dan leugenachtige verklaringen af te leggen over zijn verblijfplaats(en) voorafgaand aan zijn komst naar België. Hoe dan ook kan van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpcedure. De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker allerminst heeft voldaan aan deze op zijn schouders rustende medewerkingsplicht, hetgeen eens te meer wordt bevestigd door de hierna volgende vaststellingen.

Naast het feit dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt een afdoende verschoning te bieden voor het feit dat hij voorheen leugenachtige verklaringen aflegde over zijn verblijfsplaats(en) voorafgaand aan zijn komst naar België, dient tevens vastgesteld dat verzoeker in zijn verzoekschrift slechts minimale informatie verschaft over zijn beweerde verblijf als Afghaanse vluchteling in Pakistan. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker, die in zijn verzoekschrift toegeeft voorheen leugenachtige verklaringen te hebben afgelegd over zijn verblijfsplaats(en) voorafgaand aan zijn komst naar België, de Belgische asielinstanties dan wel alle relevante informatie zou verschaffen om de geloofwaardigheid van zijn nieuwe/gewijzigde verklaringen te ondersteunen. Dit blijkt echter allerminst het geval. Zo geeft verzoeker verder geen informatie over de reden(en) waarom zijn ouders ooit van Afghanistan naar Pakistan vertrokken, over zijn levensomstandigheden en deze van zijn familie in Pakistan noch over de precieze omstandigheden van hun beweerde terugkeer naar Afghanistan. In zijn verzoekschrift komt verzoeker niet verder dan te stellen dat hij zelf geboren werd in Pakistan, dat hij met zijn gezin terugkeerde naar Afghanistan omdat zij in Pakistan niet langer een verblijfsrecht kregen en dat hij na een verblijf van drie à vier maanden wegens bedreigingen door de Taliban naar België vluchtte teneinde niet hetzelfde lot te moeten ondergaan als zijn broer.

Deze vaststellingen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

2.3.2.3.2. De stukken die verzoeker voorlegt ter staving van zijn nieuwe/gewijzigde verklaringen in onderhavig verzoekschrift ontberen, zoals hierna zal blijken, bewijswaarde en zijn evenmin van aard om de geloofwaardigheid van de nieuwe/gewijzigde verklaringen te herstellen.

Zo dient vastgesteld dat in het document "*Voluntary Repatriation Form*" van UNHCR dat verzoeker ter terechtzitting neerlegt (rechtsplegingsdossier, stuk 8) wordt vermeld dat de erin genoemde personen, E.K. en K.B., op 1 november 2017 Pakistan hebben verlaten om op 4 november 2017 aan te komen in Kabul. Dat verzoeker reeds op 29 juni 2016 in België aankwam is dan ook onmogelijk te rijmen met zijn bewering in onderhavig verzoekschrift dat hij samen met zijn gezin van Pakistan naar Afghanistan terugkeerde. Dit klemt des te meer daar het "*Voluntary Repatriation Form*" enkel E.K. en K.B. vermeldt en er nergens sprake is van verzoeker. Nochtans betreft dit document de ondertekenaar én diens familie: "*I, the undersigned, Request repatriation to Afghanistan for myself and my family.*" (eigen onderlijning). Bovendien verklaarde verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken dat zijn moeder A.K. heet (administratief dossier, stuk 12, verklaring 13), zodat niet kan worden ingezien wie de op het "*Voluntary Repatriation Form*" vermelde K.B. is. Tevens dient erop gewezen dat het voorgelegde document slechts een kleurenkopie betreft. Indien verzoeker een originele versie kan voorleggen van de "*Proof of Registration*"-kaart van E.K., kan niet worden ingezien waarom hij slechts een kleurenkopie kan voorleggen van het "*Voluntary Repatriation Form*" van UNHCR. Kopieën ontberen immers bewijswaarde, wegens de manipuleerbaarheid ervan door middel van allerhande knip- en plakwerk, zoals dit ook duidelijk werd toegepast op de "*Proof of Registration*"-kaart die beweerdelijk aan verzoeker zou toebehoren (zie *infra*). Het "*Voluntary Repatriation Form*" handelt bovendien over de vrijwillige terugkeer van de erin vermelde personen van Pakistan naar Afghanistan, terwijl verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat hij en zijn gezin van Pakistan naar Afghanistan terugkeerden omdat zij in Pakistan niet langer over een verblijfsrecht beschikten. De voorgelegde "*Proof of Registration*"-kaarten blijken geldig te zijn tot 31 december 2015, terwijl het "*Voluntary Repatriation Form*" een terugkeer vermeldt op 1 november 2017. Het verstrijken van een periode van bijna twee jaar tussen het eindigen van de geldigheid van de voorgelegde "*Proof of Registration*"-kaarten en het vrijwillige vertrek van Pakistan naar Afghanistan zoals blijkt uit het "*Voluntary Repatriation Form*", doet vermoeden dat dit vertrek geen verband houdt met het niet langer beschikken over een verblijfsrecht in Pakistan.

Verder stelt de Raad vast dat verzoeker ter terechtzitting twee "*Proof of Registration*"-kaarten voorlegt (rechtsplegingsdossier, stuk 8), één van E.K., die verzoekers vader zou zijn, en één die aan verzoeker zelf zou toebehoren. Waar de kaart van E.K. *prima facie* voorkomt als een authentiek document gelet op meerdere beveiligingskenmerken om namaken tegen te gaan, zoals het gebruik van holografische elementen op de kaart, dient vastgesteld dat de kaart die aan verzoeker zou toebehoren bestaat uit twee aan elkaar gekleefde en geplastificeerde kleurenkopieën waardoor deze kaart allerminst authentiek voorkomt. Dit klemt des te meer daar beide kaarten geldig blijken tot 31 december 2015 (zie achterkant), zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat ze beide op dezelfde dag zijn uitgegeven. Dat verzoeker enerzijds wél een *prima facie* authentieke en originele versie kan voorleggen van de "*Proof of Registration*"-kaart van E.K. maar anderzijds van zijn eigen "*Proof of Registration*"-kaart enkel een duidelijk niet-authentieke, zelf samengestelde kopie voorlegt, vormt een bijkomende negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van zijn nieuwe/gewijzigde verklaringen in onderhavig verzoekschrift. Ten overvloede stelt de Raad vast dat van de kaart van E.K. de rechter bovenhoek werd afgeknipt, hetgeen wijst op een effectieve terugkeer, en dat dit bij de aan verzoeker toebehorende kaart niet het geval is.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen dat de voorgelegde "*Proof of Registration*"-kaart die aan verzoeker zou toebehoren duidelijk een gemanipuleerde kopie betreft, dat verzoeker wel een *prima facie* authentieke versie van de "*Proof of Registration*"-kaart van E.K. kan voorleggen maar geen authentieke versie van zijn eigen "*Proof of Registration*"-kaart of van het "*Voluntary Repatriation Form*", terwijl verzoekers verklaringen in zijn verzoekschrift over zijn terugkeer van Pakistan naar Afghanistan niet te rijmen zijn met de gegevens in dit "*Voluntary Repatriation Form*" aangezien hij reeds op 29 juni 2016 aankwam in België, alsmede gezien de hoger gedane vaststellingen met betrekking tot het gebrekkige karakter van verzoekers verklaringen in onderhavig verzoekschrift over zijn levensomstandigheden in Pakistan en met betrekking tot verzoekers leeftijd en geboortedatum, kan niet worden aangenomen dat de door verzoeker voorgelegde documenten werkelijk op hem en zijn familieleden betrekking hebben. Verzoeker toont dan ook niet aan dat E.K. zijn vader is, dat hij als Afghaanse vluchteling in Pakistan heeft verbleven, dat hij gedurende drie à vier maanden voorafgaand aan zijn vertrek naar Europa in Afghanistan verbleef en bijgevolg evenmin dat hij in Afghanistan problemen zou kennen met de taliban.

2.3.2.3.3. Het voorgaande klemt des te meer daar ook de overige door verzoeker voorgelegde documenten zijn nieuwe/gewijzigde verklaringen geenszins ondersteunen.

Zo dient vastgesteld dat de voorgelegde pasjes van zijn beweerde broer Z.K. (verzoekschrift, stuk 6; zie ook map 'Documenten' in het administratief dossier) de volgende data bevatten: 22 november 2010, 12 mei 2012 en 10 september 2014. Nochtans beweert verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij en zijn familie van Pakistan naar Afghanistan terugkeerden drie à vier maanden voorafgaand aan verzoekers beweerde vertrek naar België. Zelfs indien rekening wordt gehouden met verzoekers bewering dat hij gedurende ongeveer twee maanden onderweg was naar België (administratief dossier, stuk 12, verklaring 37) waardoor de terugkeer van hem en zijn familie zou te situeren zijn eind december 2015-begin januari 2016 – hetgeen evenwel niet accordeert met het voorgelegde "*Voluntary Repatriation Form*" (zie *supra*) – vallen voormelde data op de pasjes niet te rijmen met de datum van terugkeer naar Afghanistan. Verzoeker maakt nergens melding dat zijn broer eerder zou zijn teruggekeerd naar Afghanistan; integendeel, in zijn verzoekschrift spreekt hij uitdrukkelijk van een terugkeer van zijn ouders "*met het gezin*" waarbij hij kort voordien stelde één broer te hebben (verzoekschrift, p. 2 en 3) zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekers broer samen met de rest van het gezin in Pakistan zou hebben verbleven tot hun gezamenlijke terugkeer naar Afghanistan. Dienaangaande dient er tevens op gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoeker niet aantoonde dat E.K. daadwerkelijk zijn vader is, zodat het evenmin vaststaat dat Z.K. verzoekers broer zou zijn.

De beweerde terugkeer van verzoeker en zijn familie van Pakistan naar Afghanistan in november 2017 zoals deze zou moeten blijken uit het "*Voluntary Repatriation Form*", valt evenmin te rijmen met het gestelde in het voorgelegde document waarin verzoekers verblijf door de autoriteiten van het district Mohammad Agha wordt bevestigd (rechtsplegingsdossier, stukken 4 en 8) waarin immers wordt beweerd dat verzoeker sedert 2015/2016 in dit district zou verblijven. Het feit dat dit document bovendien werd opgesteld op de uitdrukkelijke vraag van verzoekers vader in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming toont bovendien het gesolliciteerd karakter ervan aan. Dit klemt des te meer daar uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie in verband met corruptie en documentfraude in Afghanistan (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat omwille van de hoge graad van corruptie valse Afghaanse documenten gemakkelijk (al dan niet tegen betaling) verkrijgbaar zijn, hetgeen de bewijswaarde ervan danig relativeert.

Ook met betrekking tot de voorgelegde kopie van de taskara van zijn vader (verzoekschrift, stuk 3) dient vastgesteld dat de hierop vermelde datum, 18 december 2014, niet te rijmen valt met de beweerde terugkeer van deze man en diens gezin van Pakistan naar Afghanistan. Hetzelfde geldt voor de partijkaart (verzoekschrift, stuk 4), waarop 3 november 2003 wordt vermeld, een tijdstip waarop verzoekers vader in Pakistan zou hebben verbleven. Bovendien dient tevens te worden opgemerkt dat verzoeker nooit melding maakte van het lidmaatschap van zijn vader bij een politieke partij in Afghanistan.

De briefomslag (rechtsplegingsdossier, stuk 8) toont enkel aan dat verzoeker in België post heeft ontvangen uit het district Mohammad Agha van een persoon genaamd E.K.. Uit het voorgaande is echter reeds gebleken dat verzoeker niet aantoonde dat E.K. daadwerkelijk zijn vader is, dat hij niet aannemelijk maakt dat hij als Afghaanse vluchteling in Pakistan heeft verbleven noch dat hij drie à vier maanden voorafgaand aan zijn vertrek naar België terugkeerde van Pakistan naar Afghanistan.

2.3.2.3.4. Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat aan verzoekers nieuwe/gewijzigde verklaringen als zou hij zijn hele leven als Afghaanse vluchteling in Pakistan hebben gewoond en drie à vier maanden voorafgaand aan zijn vertrek naar België zijn teruggekeerd van Pakistan naar Afghanistan niet het minste geloof kan worden gehecht. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die verzoeker stelt te hebben gehad met de taliban gedurende de korte periode dat hij in Afghanistan zou hebben gewoond voorafgaand aan zijn vertrek naar België.

2.3.2.4. In zoverre relevant, wijst de Raad erop dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt om op de motieven in de bestreden beslissing een ander licht te werpen.

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

"Hij heeft zijn hele leven gewoond in Swabi, tot ongeveer een 3-4 maanden voor zijn vertrek naar Europa. Enkel in de maanden voor zijn vertrek naar Europa heeft hij in Zahidabad (Afghanistan) gewoond. Zahidabad is gelegen in het district Mohammad Agha, provincie Logar. Zijn ouders zijn uit Zahidabad afkomstig en keerden terug naar daar met het gezin, omdat zij niet langer een verblijfsrecht kregen in Pakistan.

Omwille van de ernstige problemen met de taliban in zijn regio, verliet verzoeker de woning amper. Hij werkte sporadisch op het land en bleef voornamelijk binnen om zijn moeder te helpen bij huishoudelijke taken. Om die reden was het voor hem ook moeilijk om naburige dorpen te benoemen, details te geven over de landbouwactiviteiten in de regio; daarom was hij ook niet op de hoogte dat er marmar kan gevonden worden in Abazak en kon hij ook geen informatie geven over incidenten in Mohammad Agha, de bouw van een brug, namen van bekende mensen ...”

Aangezien hoger reeds is komen vast te staan dat aan verzoekers voorgehouden verblijf als Afghaanse vluchteling in Pakistan en aan zijn beweerde terugkeer van Pakistan naar Afghanistan drie à vier maanden voorafgaand aan zijn vertrek naar België geen geloof kan worden gehecht, kan voormeld verweer niet volstaan om op de motieven in de bestreden beslissing alsnog een ander licht te werpen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden, voor zover verzoeker alsnog zou volharden in zijn eerdere verklaringen ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.3.2.5. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.6. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Mohammad Agha in de provincie Logar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het gendeel zou blijken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig april tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER